

Número 568 - 12 gener 2007 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XIII

la veu

de Benicarló

EROSKI assumirà a la primavera el Centre Comercial Costa Azahar

Suposarà un rediseny de l'actual
i un relançament de l'activitat

La Generalitat ja ha donat l'OK

Publiquem la llista dels
guanyadors del sorteig cent
de cent

I ♥ BENICARLÓ COMERCIS DE BENICARLÓ

**DEL 7 DE DESEMBRE
AL 7 DE GENER**
fes la "ruta"
100 DE C
DELS COMERÇOS

I GUAN

Perquè, més de 10
Benicarló posen en
su granis per a la
comerc a la nostra COMERCIS DE BENICARLÓ

LA "RUTA"
**100^{es}
CENT**

La cooperativa Eroski manifesta el seu interès per adquirir i potenciar el Centre Comercial Costa Azahar de Benicarló

El complex té seriosos problemes per la manca d'accessos adequats amb la N-340, el que ha posat en punt mort les llicències de les desenes de comerços

text JORDI MAURA

El grup de distribució comercial, supermercats, hipermercats i grans superfícies Eroski sondeja obrir a Benicarló, a partir de l'absorció del Centre Comercial Costa Azahar, propietat de l'empresa catalana Floirac. Aquest establiment ocupa la superfície de gairebé 60.000 metres quadrats que en el seu moment va acollir la fàbrica de mobles Palau. L'actual centre compta amb 80 locals i firmes com Gala, Textura, un Neocine (que ha canviat també de propietari), amb 11 sales i una bolera amb 18 pistes (que també ha canviat de propietari), que s'agrupa entorn al supermercat de la casa Caprabo, que ocupa una superfície de 2.500

metres quadrats, un bingo, restaurants i un pati central a l'aire lliure entre d'altres.

El principal problema que manté bloquejades per Carreteres les llicències d'obertura, és la falta dels accessos elevats que l'empresa catalana es va comprometre a construir. Divergències entre Floirac i Carreteres han retardat en l'espai de cinc anys l'execució d'uns accessos que l'empresa "garanteix" amb un aval de terrenys esportius. L'obra costa 1,4 milions d'euros aproximadament. No és l'única problemàtica existent d'aquestes característiques en la comarca. A Vinaròs Carrefour i el polígon Portal del Mediterráneo pateix

dels mateixos perills, per la inexistència del pas subterrani i que obliga a realitzar un perillós gir a l'esquerra sobre la mateixa carretera N-340. Un PAI havia d'haver executat durant el passat any aquests accessos. Els contactes i l'operació, que no ha estat confirmada oficialment per part de la cooperativa basca amb seu a Elorrio, ha estat ratificada per un regidor del Bloc Nacionalista en l'Ajuntament de Benicarló. Juan Lores, edil de Governació, va apostar perquè aquesta inversió supose un relançament del complex en el que treballen entre 200 i 250 persones.

“L'operació aportaria tranquil·litat a algunes de les botigues amb problemes en les seues llicències”

ve de la pàgina anterior

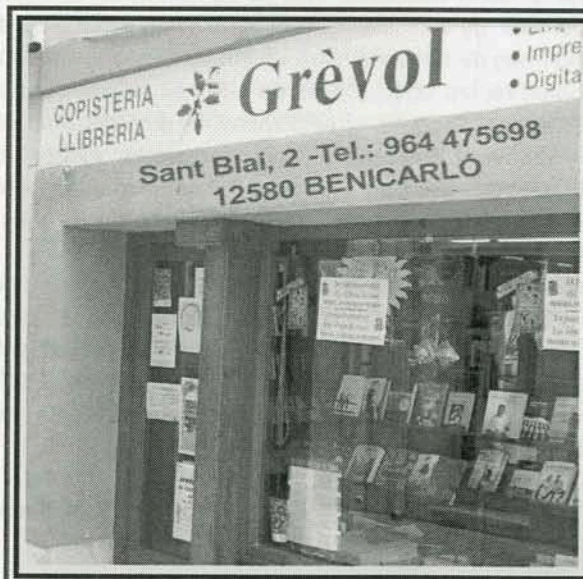
Eroski estaria interessat en obrir a Castelló on, a diferència de Tarragona i València no compta amb cap hipermercat. La Conselleria ha donat ja el seu vistiplau a les intencions d'Eroski i a la ubicació, en un expedient que està més avançat del que sembla. L'ajuntament està ara a l'espera de rebre tota la documentació del projecte de remodelació del mateix, que podria suposar una redistribució interna, la reconversió de 8.000 metres quadrats d'espais comuns i el cobriment de la plaça enjardinada, entre d'altres. L'operació aportaria tranquil·litat a algunes de les botigues amb problemes en les seues llicències com a conseqüència dels accessos i, als més de 200 treballadors.

Des de l'època del Partit Popular al capdavant del Govern “hi ha hagut una permissivitat no escrita de l'ajuntament amb el complex. Un aspecte que cal solucionar”, va afegir Lores.

El grup Eroski va finalitzar 2005 amb unes vendes consolidades de 6.006 milions d'euros. Les inversions netes van arribar els 298 milions d'euros per a l'obertura de 140 nous establiments, amb la generació de 615 nous llocs de treball. Les inversions en els últims cinc anys ascendeixen a 400 milions d'euros anuals. Actua en el mercat espanyol i els seus formats comercials són variats: 81 hipermercats EROSKI, 482 supermercats EROSKI/center, 150 supermercats EROSKI/city, 20 cash & carry, 246 oficines de

l'Agència d'EROSKI/viatges EROSKI, 45 EROSKI/gasolineres, 39 botigues d'esport FORUM, 197 perfumerías If, 2 botigues d'oci i cultura abac, 5 establiments de Food Service i 16 plataformes. Aquesta xarxa pròpia es completa amb 523 autoserveis Aliprox i altres franquiciats. En França, GRUP EROSKI compta amb 3 hipermercats, 18 supermercats i 17 EROSKI/benzineres.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

ELS COMBUSTIBLES DEL FUTUR (1)

Els derivats del petroli han segut els combustibles majoritaris de l'automoció, però deixaran de ser-ho en uns decennis. Des de fa uns anys, han aparegut diverses tecnologies i ja es van perfilant les alternatives al petroli. Les que s'imposaran ho serà amb l'aquiescència de les grans corporacions energètiques i de

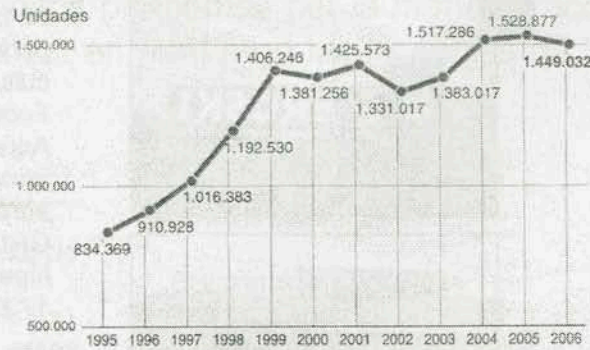
l'automòbil, i no canviaran massa les relacions de poder sobre el mercat. La transició serà més o menys traumàtica segons els nombre d'anys amb petroli a preus assequibles. Els impactes ambientals produïts pels gasos alliberats per la combustió dels derivats del petroli, especialment el canvi climàtic, acceleraran, també, la transició.

El preu del petroli fluctua en funció de l'oferta i la demanda, però també pels conflictes polítics i bèl·lics. A 2005, el consum mundial de petroli fou de 3817 milions de tones, un 1,3% més que a 2004; com a referència, a 1950 es van consumir tant sols 470 tones. Estats Units (EUA) ha segut el màxim consumidor amb 20,8 milions de barrils diaris (25% del consum), seguit per la Unió Europea, Xina i Japó. Si Xina consumís el mateix petroli per habitant que EUA, necessitaria 85 milions de barrils diaris quan, a 2005, en gastà 6,6 milions; el marge de creixement és molt gran.

La pregunta clau és quan de petroli queda i durant quan de temps hi haurà un combustible preus baixos. Per a fer els càlculs, cal saber les reserves de petroli conegudes, les que s'espera descobrir i els consums previstos pel futur. Pel Departament d'Energia d'EUA, falten uns 35 anys per consumir la meitat de tot el petroli terrestre. Després, el petroli restant serà cada cop més costós d'extreure i s'acabarà el combustible barat. Però, segons altres expertes, aquesta data arribarà molt més prompte, entre 2010 i 2020, i el període per obtenir combustibles alternatius serà molt més curt. En part, els alts preus actuals del petroli poden deure's a que ens hi estem acostant.

Fins l'any 1973, el preu del barril del Brent –petroli de la Mar del Nord- era d'uns 2 dòlars molt baix. La Guerra del Yom Kipur de Israel contra Egipte i Síria provocà l'embargament de petroli per part dels països àrabs; el preu del barril Brent pujà fins els 12 dòlars. La primera gran guerra entre Iran i Iraq (1980) incrementà el preu fins 35 dòlars per barril. Des de 2004 fins la meitat de 2006, els preus han anat pujant, amb alts i baixos, fins assolir els 78,30 dòlars/barril (7-8-06), el màxim absolut. Un hivern poc rigorós ha afavorit una davallada, segurament conjuntural, fins els 55 dòlars/barril. Les dues primeres crisis es degueren a una disminució de l'oferta, l'actual està causada

Venta de turismos en España

per un gran increment de la demanda; Dos nous grans consumidors de petroli com són la Xina i l'Índia han fet pujar molt la demanda de petroli.

La utilització de combustibles derivats del petroli pels automòbils ha generat contaminació atmosfèrica, especialment a les ciutats. Des dels anys noranta hi ha gasolines sense plom. El tetrametil de plom és un additiu emprat com antidetonant. La seva substitució ha permès l'ús de catalitzadors, filtres

que eliminen gran part del monòxid de carboni, òxids de nitrogen i hidrocarburs de les emissions d'un vehicle. Les gasolines sense plom usen com antidetonant benzè, un compost cancerigen. En 2003, la Unió Europea obligà a reduir el contingut de sofre de gasolines i gasoils, de forma progressiva a partir de 2005, fins els 10 mil·ligrams per quilo a 2009. El contaminant que no es pot eliminar és el diòxid de carboni (CO₂), gas responsable del canvi climàtic. El moviment del cotxe es produeix per l'energia alliberada al cremar el combustible, procés que genera CO₂ com a residu. En 2005, el transport era responsable de 28% de les emissions de CO₂ de tot l'estat i a 2010 aquestes pujaran a 38% del total d'emissions. Els cotxes de gasoil produeixen menys diòxid de carboni que els de gasolina perquè en consumeixen menys combustible -2,5 kg de CO₂ per litre-, però emeten moltes més partícules.

A 2004, circulaven pel món 603 milions de turismes. Els EUA, Canadà, Japó i Europa Occidental, amb 850 milions d'habitants, comptaven amb 552 milions. Xina i Japó, amb 2300 milions d'habitants en tenien tant sols 39,2 milions, un 5% del total. L'any 2005 es van fabricar 45,6 milions de turismes, un 3,2% més que en 2004. A l'Estat Espanyol, a finals de 2005, hi circulaven més de 20 milions de turismes, 73% del total de vehicles. Durant 2006 s'han venut prop de un milió i mig de turismes, xifra un 2% inferior a la de 2005 que fou un rècord absolut. Des de 1994 es subvenciona la compra de cotxes nous si se'n retiraven de vells amb els plans Renove i Prever. La raó d'aquestes ajudes és l'eliminació de vehicles insegurs i contaminants, però, fonamentalment, cerquen el manteniment de les vendes i del sector de l'automoció.

Sembla bastant clar que la quantitat de vehicles arreu del món i a l'estat continuarà augmentant. També que el petroli barat s'acabarà prompte i que el canvi climàtic, produït pels gasos generats per la seva combustió, és cada cop més evident. Ni els governs, ni molts ciutadans volen ser conscients d'aquests fets.

Pere Bausà

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Com diu el refrany "s'han acabat les bèsties i ens hem quedat les bèsties". I ací que tornem els tafaners a dir la nostra parant l'orella ací i enllà, descobrint les interioritats d'aquest món benicarló que, aquest més es transformarà, primer, en animal, per allò de sant Antoni, protectors dels ídem i, després, en hortalissa, per allò de la festa de la carxofa. O siga que tenim el mes complet, de festa en festa i rodo perquè em toca la testa. I a esperar carnestoltes i després falles i després setmana santa i ...

Però nosaltres a lo nostre, als tafaners ens ha semblat molt bé eixa proposta de gir social que ha tingut el BLOC perquè el nostre futur PGOU contemple un 30% de sòl per a vivendes de protecció oficial. Si senyor, tota una senyora proposta que, per fer-la ben creïble, estaria bé que la demostraren. Que millor que començar, per exemple, per utilitzar els terrenys de les sènies que tenen dos dels regidors més importants dels grups d'esquerra que ens governen, i que sembla han estat catalogades d'alta densitat també en nou PGOU (en projecte), això vol dir bona cosa d'edificació, per a fer les primeres construccions d'VPO, d'eixe 30% que tant hàbilment han aconseguit introduir. Seria tot un exemple per el PP. Estaria bé per donar exemple, no?

I ja que estem amb això de l'urbanisme, també ens ha paregut molt bé als tafaners que salvaren "una sènia" que quedava al nucli urbà benicarló. Aquestes actuacions estan molt be però, hagueren pogut fer el mateix en altres, que com no estaven al nucli urbà, sembla que no van tindre importància per a ells: conservar les casetes de volta. També eren l'últim vestigi de arquitectura valenciana

rural i ... De tota manera, estarà bé la idea, sempre i quan no facen aberracions com ... ficar-la al mig d'una rotonda amb una farola inclosa, com va fer el PP amb l'aljub del polígon industrial. Encara així, recalquem, cal ser coherent, tant ací al poble com a l'extraradi. El patrimoni és tant important a un lloc com a un altre. El que es veu, i el que no es veu, tant. Hauria de ser així de clar, no!

I clar i evident és el desgavell circulatori del nostre poble. Si al fer la ma, dels camions i grues que campen per tot arreu, i a la seua bola, tomant bojós als que van amb vehicles, ara li haurem d'afegir l'esquizofrènia en que sembla han caigut els qui decideixen les direccions del transit benicarló. Un dia et trobes que no pots entrar per un carrer i a l'altre ja t'ho han canviat. Un dia et trobes un senyal de trànsit indicant una cosa com, a l'altre, et trobes el mateix senyal amb una bossa negra de la brossa, encaputxat, com si fos un reu esperant el botxí, que t'indica el contrari de l'altre dia. O, fins i tot més divertit, un carrer de dos direccions, reconvertit a una direcció, al cap d'uns dies es torna a re-reconvertir a dos direccions, però només la meitat. Com dèiem, de bojós. El problema és que ho fan tan seguit i malament que no donen temps a que la gent ho assimile, amb la consegüent tortura pels pobres conductors que ja no saben a que fer cas. Senyors regidors de governació, de la brigadilla i cap de policia, a veure si és fiquen d'acord

i no fan més insofrible circular amb vehicle pel nostre poble i, sinó en saben prou, sempre els quedarà l'estudi del RAC, que va encarregar el PP. Soques!

Alguns tafaners, l'altre dia, vam decidir sortir també a la romeria de la volta a peu al terme, que per cert, va estar molt bé, i caminant, caminant, vam veure una gran bastida que circumval·lava l'ermita del Rocio. Vam pensar que ja devia haver arribat la subvenció aquella que va prometre Fabra, per acabar-la de totes, totes. Segons ens van dir, la bastida ja fa uns mesos que està allí plantada, però les obres no comencen. Els tafaners, estem preocupats: a veure si quan es decideixen a començar les obres, ja no tindran diners, perquè els de la subvenció se'ls haurà eixugat el lloguer de la bastida i ... toma a començar. Altra vegada a demanar més subvencions. Ara que arriba la festa de la nostra hortalissa per excel·lència, la carxofa, podrien aprofitar per tomar a demanar-li-la a Fabra. Això sí, si bé. A veure si el bipartit no acovida al nostre cap de la diputació per excel·lència i no veurem l'ermita acabada aviat. Farem força.

I ja que estàvem de romeria pel terme, continuem amb el passeig, regidor de governació i alcalde, també hi eren i amb animada conversa, entre xerrada i xerrada, nosaltres, espavilats que som, miràvem com miraven, ells, la gran quantitat de construccions il·legals que tenim desperdigolades pel nostre estimat terme benicarló. Esperem que hagen pres bona nota i després actuen en conseqüència. A veure si tant de parlar de portar a la fiscalia tota construcció il·legal i ara que les han vist, amb els seus propis ulls, se'ls escapa la força per la boca. Esperem no fer bo aquell acudit que deia allò de "per la boca mor el peix".

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 567

text EL LECTOR

Comprenc que el nostre poble no dóna per a molt, però tot i això, tenim tres setmanaris, una tele (i mitja?) i unes quantes emissores de ràdio que inclouen informatius locals. Fa uns anys només hi havia un cronista que no parava d'enviar coses als diferents diaris que es llegien a Benicarló. Ara no sé quanta gent hi ha que es guanya les garrofes movent-se pel món de la informació. No sé a quin sant venia tot això, em penso que m'he perdut. La qüestió és que jo no pertanyo a aquest grup de gent, però no deixo de reconèixer la gran tasca divulgativa que fan, acostant-nos tota la informació que genera el nostre poble amb una qualitat prou acceptable. Segueixo sense recordar a què venia tot això. Però amb tot, al final hi ha certes notícies que tornen amb la mateixa regularitat que els de l'almendro. Ara toca carxofa, la setmana que ve toca sant Antoni, l'altra toquen les jornades gastronòmiques... i així fins arribar la la campanya electoral, encara que aquesta és tetranual, però també cíclica. Que si se'n colliran no sé quantes tones, que si no fa prou fred, que si denominació d'origen, que si els preus, que si no fa fred... en fi, el de sempre. Però que ningú pense que em sembla malament, al contrari, es tracta d'unes informacions molt interessants que és bo conèixer. Però jo, que cada dia sóc una mica més catxuller, voldria que m'informaren d'unes altes coses més sucoses i que potser estan passant pel poble sense assabentar-nos. Per això m'agradaria saber el rerefons de les coses, allò que s'amaga al darrere d'una foto preciosa o

d'una encaixada de mans. Tinc un dubte que em sacseja el cervell des que el capital privat es dedica a ajudar el sector públic amb gracioses donacions o cessions. Segurament estic equivocat i tot el rerefons no és més que una íntima satisfacció, fruit d'una reflexió basada en l'esplendidesa i solidaritat dels que s'ho poden permetre envers les capes socials més aviat desfavorides. És allò que en termes militars s'anomenaria "la íntima satisfacció del deber cumplido". Gràcies a tots, desinteressats amics de la cosa pública.

Vicent Coll està decebut per això de la bomba que han posat aqueixos animals. Potser en dos llocs antagònics s'ha celebrat la tornada a les armes d'aquesta colla d'indesitjables salvapàtries. Potser algú pensa que li pot treure rendibilitat política. Potser.

Els tafaners diuen que els de les falles van barrejar la més rànica tradició ianqui amb la més cutre tradició fallera i es van llançar al carrer a demanar i demanar. Anem a vore, però no havíem quedat que aqueix senyor de barret vermell i borla blanca ha de portar coses? He de reconèixer que aqueixos de les falles tenen un enginy que ben bé

es mereix una falla. Per cert, ja que estic parlant d'això, li suggereixo un tema de la setmana, que em sembla que no és la primera vegada que ho faig, i no és altre que el gran desembarcament de fallers a la comissió de festes.

Ja m'agradaria a mi valorar el presumpte impacte nociu de les empreses químiques del nostre poble, però no en tinc ni idea. Amb tot, és un assumpte molt delicat perquè està en joc el pa de moltes persones.

Els del Bloc volen fer més habitatges de protecció oficial, tot i la poca predisposició de l'empresa redactora del projecte. Sempre tomarà una majoria prou qualificada per tal de replantejar-nos aquest malbaratament del nostre patrimoni urbanístic, encara que això de la protecció oficial també té els seus truquets per als especuladors.

Vacances merscudes per a Pere Bausà. Aquest sí que treballa de valent i documenta els seus escrits, no com altres.

Per fi han posat una cosa a la pàgina dels del futbol que m'agrada, per què ens hem d'enganyar?

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Llijo a la pàgina set que IFF vol dir "International Flavours & Fragants", quan en realitat és "International Flavors & Fragances". A la mateixa pàgina llijo que aquesta és la indústria més important de Benicarló per facturació i treballadors i "una de les més importants de Castelló". No sabia que també tenien una planta a la capital de la Plana.

El PP demana la dimissió de Joaquina Bel

text REDACCIÓ

El Partit Popular de Benicarló va exigir dimecres la dimissió de la regidora de Turisme, la socialista Joaquina Bel. María Teresa Traver, anterior responsable de l'àrea en el govern del PP, va considerar a la seua successora com a "incapaç" al capdavant d'aquesta important àrea i com a presidenta del Consell Municipal de Turisme, que està segons el parer del PP "paralitzat". El malestar es fa evident en aquest consell en el qual hi ha representants des d'agències de viatge a establiments hostalers. Segons Traver, el Bloc ja ni assisteix i el regidor d'Hisenda, el també socialista Ramón Compte, ha presentat la seua renúncia "al prohibir-se-li informar dels pressupostos municipals per a l'àrea i de l'estat de compliment dels mateixos".

Segons Traver la regidora actua per compte propi, ha optat per traslladar l'oficina de turisme sense estar finalitzades les obres i sense tenir internet ni telèfon,

quelcom imprescindible. A tenor de les dades que obren en poder del PP el nombre de visites que ha tingut l'oficina ha descendit un 34 per cent.

Arrenquen les obres del vial Benicarló-Peníscola

text JORDI MAURA

La Unió Temporal d'Empreses (UTE) formada per Cobra i Sedesa ha iniciat ja els treballs de construcció de la carretera entre Benicarló i Peníscola, que té un import d'execució de 5,4 milions d'euros. Els treballs s'han iniciat en el tram peniscolà i haurà d'oferir un vial de comunicació entre ambdues localitats després de la desaparició, en els treballs de regeneració de litoral, del vial costaner entre ambdues localitats. En l'actualitat els camins rurals d'ambdós municipis s'han convertit en les principals vies de comunicació, amb els problemes per a la circulació i per a la seguretat que això ha comportat.

El candidat del PP a l'ajuntament de Benicarló, Marcelino Domingo, va anunciar que en breu Infraestructures donarà coherència a un projecte de vial que es converteix en un embut al arribar a Benicarló, greuge comparatiu que ha estat denunciat en nombroses ocasions per part de l'equip de govern de Benicarló i sorpresa que va ser titllada de "xapussa" pels mateixos regidors del Partit Popular en la localitat. "No trigaran massa a donar a conèixer el projecte que deixa la carretera com a Peníscola", va indicar Domingo a la Cadena Ser Maestrat. La pròxima setmana el conseller d'Infraestructures Ramón García Antón, acudirà a Peníscola a l'acte de col·locació de la primera pedra, després d'anul·lar aquest mateix acte la passada setmana.

Avisen a diversos veïns per error com afectats per un PAI

El Bloc de Benicarló va comparèixer la passada setmana per a calmar l'alarma social d'un grup de veïns dels carrers Bilbao i Tarragona que han rebut una notificació d'una de les empreses que opta al desenvolupament de la Unitat d'Execució 6. El Bloc s'ha ofert a informar i a assessorar a diversos veïns no inclosos en el projecte. L'empresa Zyssa ha presentat per a la zona un projecte que respecta l'únic habitatge rural tradicional que queda dintre de l'actual nucli urbà i l'inclou en un espai verd que ha estat cedit al Consistori per a usos educatius i turístics. La unitat d'actuació s'enllaçarà en un futur amb el bulevard que quedarà després del desviament de l'actual N-340. La intenció de Zyssa és adecentar i donar coherència a una zona de Benicarló degradada i sense serveis i on, a més, l'empresa té interessos en parcel·les veïnes.

CENT DE CENT: ELS AFORTUNATS

El lliurament dels xecs-regal tindrà lloc el proper diumenge 14 de gener a les 12 hores a l'Auditori municipal de Benicarló. Enhorabona als guanyadors!

001. ABONOS CALSILLA Vicenta Martin

002. ARÍN ESPORTS Jose Joaquin Sans Cuartero

003. BASE:DEPORTES MOLINER BERNAD Caño Santos

004. EVASIÓN ESPORT Adrià Redón

005. TRIAT ESPORT Amparo Bayarri

006. CUQUIS Lorena Alegre

007. SOL SOLET,EL RACO DEL NADO Mª Jose Fores Masip

008. LATTINO Rosa Fornalut

009. COFFEE SHOP CAFÉS B+O Jose Masip Melero

010. BATRA Alicia Roca Ruiz

011. CARNES CORNELLES Marta Bueno Palau

012. CARNS ROS Maruja Saorin Navarro

013. CENTRO DE ESTÉTICA MAR Manolo Ferreres Valls

014. CENTRO DE ESTÉTICA VENUS Maite Chapinal

015. INNOVE CENTRO DE ESTÉTICA Teresa Marqués Moral

016. DECORACIONES BLASCO LORES Maite Sales Bonet

017. CASA CHUSTIN Miguel Bosch Coll

018. ELECTRO HIPER EUROPA Dolores Florido Baca

019. ELECTRODOMÉSTICOS CLIMENT Jose Vicente Cuartero Sancho

020. ELECTRODOMÉSTICOS LORES Carmelo Fernandez Ramos

021. BRICODECO Gloria Torres Barberá

022. FERRETERIA LLEIXA Camen Ayora

023. FLORISTERIA FELIU Vicentina Garcia Coscollano

024. FLORISTERIA LA ORQUÍDEA Jairo Gomez Besalduch

025. FORN DE PA I PASTES SANTA MARIA Leopoldo Puego Sanjuan

026. FORN DE PA SANTI Mª Teresa Collado Rodríguez

027. PANADERIA ARNAU Maribel Catalán

028. PANADERIA SERGIO Mª Sonia Roig Tormo

029. PASTES & PA MONTSE Jose Gascó Mateu

030. FOTO ESTUDIO AÑO Leyre Garcia Masip

031. FRUTAS Y VERDURAS QUIQUE Concha Foix Senar

032. FRUTERIA ASUNCIÓN Maria Sanchez Moix

033. EJRSYSTEM'S Julian Cervera Sorlí

034. ELECTRO HIPER EUROPA DIGITAL Matilde Querol Ferreres

035. ALMACENES CASA PITARCH

Pilar Monllau Oliván

036. ARRELS JOIES BASIC Mª Teresa Juan Lores

037. JOYERIA DELSHORTS Sara Fores Valverde

038. JOYERIA LIDIA Verónica Burriel Coll

039. JOYERIA OMS Maria Baldrich

040. JOYERIA SOLSONA Susana Año

041. ARCADIO GREGORI Charo Galindo Gonell

042. INFOSERVICE Carmen Sorlí Galan

044. CAPRIZZIO Andrea Criveanu

045. LENCERIA ISSA Mª Isabel Chueca Berasategui

046. MODAS LENCERIA MARY Rosa Mª

047. PASTEL Giovanna Prosdocimo Grillo

048. TIENDA DE ANIMALES LA GRANJA Elena Gimeno Martin

049. LA TIENDA DE INMA Nuria Fuster Villarroya

050. MERCERIA PERFUMERIA LOLÍN Rosa Gellida Gonzalez

051. ARRUFAT MAS Rosa Llorach

052. MUEBLES MACHORDOM Vicente Albiol Rovira

053. MUNDIMOBLE Nieves Fabregat Sorolla

054. TIK-BEN'STAR Mª Lluisa Navarro Espinosa

055. ARIALF MODA JOVE Manolo Fernandez Jimenez

056. BIBIANA MODAS Eva Maria Llorach Vicente

057. BOTIGA DE ROBA ANNA Mª Luz Monterde Puig

058. CLARA MODES Mª Jose Monfort

059. CONFECCIONES AVRIL Antonia Rosado Sanchez

060. CONFECCIONES FOIX Fco. Javier

061. CONFECCIONES NAGER Manuel Sancho

062. CONFECCIONES PRUÑONOSA Elena Ruiz Gomez

063. MARIA MODES Griselda Martinez

064. MODAS MASIP Tonica Llorach

065. PATFOR Ramon Sancho Grau

066. PIRAMIDES MODA Inma Esteller Llorach

067. ZAGA MODAS Pilar Fernandez

068. CHIQUIBOY Esther Novo de Miguel

069. GUAPOS Mª del Mar Bellvés

070. PITUSA Mª Carmen Burriel Llorach

071. TOBOGÁN Begoña Zorrilla Albiol

072. TOT DES DE 100 Tonica Sales

073. OREMAR Mauri Albiol Rico

074. CENTRO ÓPTICO EVA MARÍN Mª Pilar Ibañez

075. MULTIÓPTICAS BARREDA Eduardo Segarra Llopis

076. ÓPTICA BENAVENT Elia Moya

077. ÓPTICA BENICARLÓ Mª Teresa Fresquet Compte

078. ÓPTICA COTTET Josefina Lores Senar

079. ÓPTICA LEVI Rouzard Aibert

080. ÓPTICA MAESTRAT Joan Batista Pellicer

081. FARMA + Elodia Besalduch

082. CADEMAR Encarnación M.C.

083. BERTA FERRER Hugo Virgilio Alvarado

084. GOTTA PERFUMERIA Amalia Valle

085. PERFUMERIA Y CENTRO DE ESTÉTICA VIFE Teresa Solano Pins

086. JUANA CENTRE D' ESTILISME Ana Gallardo Castaño

087. LOLA BRISEÑO Isabel Seoane Zaldúa

088. PELUQUERIA ENREDOS Amparo Foix Albor

089. SANTI PELUQUEROS Patricio Fores

090. UNISEX DIDIER Susana Piñana Foix

091. SUPERPINT Concepción Arevalo

092. K&A PUBLICITAT Forn de Pa Santi

093. DIFERENT Laura

094. MADARA Rosita Peñalva

095. HOTEL RESTAURANTE PINCHE DE ORO Noelia Soriano Fores

096. PIZZERIA-RESTAURANTE MARE MEUA Lorena Campos Palau

097. RESTAURANTE CATAMARÁN Mamen Pérez Miñana

098. RESTAURANTE LOS TRES FOGONES Salvador Soriano Masip

099. CALZADOS JAQUES Abel Soguet

100. CALZADOS MORERA Mª Carmen Caldés

101. ZAPATERIA MAYBA Agustina Cartell

102. ESTANCO 1 Cristina Solano Fernandez

103. ROSA SOLÁ CABANES, ESTANCO 3 Carmen Pradovilla Longa

104. TOLDOS COSTA AZAHAR Iñaki Garcia Garcia

105. AJUAR BENICARLÓ Anabel Donoso

106. LA LLANERA Encarna

107. TEIXITS A. FOIX Conchin Arufat Febrer

108. VESTUARIO LA CATALANA. Josefa Rodriguez Sevilla

Els productors denuncien que la variant de la N-340 acabarà amb la cinquena part de la producció de carxofa de Benicarló

text JORDI MAURA

A l'abril s'engegarà un pla experimental per a vendre a indústria la carxofa a un preu únic de 0,36 euros per quilo. El president de la Cooperativa Sant Isidre reitera la necessitat d'augmentar les quotes d'aigua per al reg d'aquesta hortalissa amb denominació d'origen

Productors, comercialitzadors i el propi Consell Regulador de la Denominació d'Origen (CRDO) Carxofa de Benicarló, van aprofitar l'acte de presentació dels actes de la XIV Festa de la Carxofa para denunciar que el desviament de la N-340 dels nuclis de Peníscola, Benicarló i Vinaròs per finques eminentment agrícoles "eliminarà la cinquena part dels 2,5 milions de metres quadrats de finques de cultiu que es dediquen a la carxofa". La variant provocarà que "molts cultius s'abandonen i, a poc a poc, la producció vaja disminuint". L'elecció d'un traçat transversal provocarà que les restes de moltes finques agràries siguen triangles, el que complica el seu cultiu i reg, perquè la maquinària no s'adapta. Altres finques seran expropiades i les terres adequades serviran per a elevar el vial diversos metres, com ja va ocórrer amb l'autopista AP-7.

La festa de la carxofa, únic producte amb denominació de les comarques de Castelló tindrà lloc del 25 al 28 de gener. Posteriorment s'obriran dues setmanes de jornades gastronòmiques entorn a aquest fruit del camp, molt nutritiu i saludable després dels excessos de les festes nadalenques. El cantautor, gastrònom i periodista Pere Tàpies realitzarà el dijous 25 una vetllada amb les seues cançons més conegudes i amb poemes del món de la gastronomia. A "Tàpies Variades", el programa que condueix els caps de setmana per Catalunya Ràdio, la carxofa és una de les hortalisses amb més aparicions i especialment la de Benicarló. Els actes comptaran amb la demostració gastronòmica en la qual participaran 20 establiments, una torrada popular de 2.800 quilos de carxofes i una mascletada. Ahir el president de la Cooperativa, José Antonio Maura, va explicar que "la carxofa de Benicarló se la mengen gairebé tota a Catalunya". No obstant això amb la presència al febrer en la fira Fruit Logistic de Berlín es pretenen obrir nous mercats a França i Alemanya, on de moment tan sols es comercialitzen uns 100.000

quilos. Tàpies rebrà la Carxofa d'Or, un fet que no ha agradat al partit de l'oposició, el PP, que apostava pel benicarlando Mariano Bueno, que presenta "Remeis al rebost", pel segon canal de la TVV. La politització que ha fet el PP del premi no ha agradat al Consell Regulador, que no entén "el sense sentit d'obrir una disputa de noms quan el Consell ja havia consensuat un nom i semblava perfecte a tots".

Consells reguladors

Els consells reguladors de les denominacions d'origen valencianes i el propi conseller Juan Cotino aprofitaran la festa de la carxofa per a celebrar a Benicarló la primera reunió d'aquest òrgan, en la qual s'analitzaran campanyes promocionals a partir de la marca "Sabor mediterrani" i els problemes del camp valencià", va explicar Juan José Melet, representant local en aquest òrgan.

D'altra banda el CRDO es llança aquest mateix any a tractar d'agrupar el sector per a aconseguir per primera vegada un preu únic de la producció de carxofa per a la indústria conservera i del congelat i evitar que cadascun ho vengua com puga "un fet del que s'aprofiten les empreses". El preu quedarà fixat en 0,36 euros per quilo.

Per últim els productors i cooperativa van reclamar novament a la Confederació Hidrogràfica del Xúquer que tinga en compte les necessitats d'aigua d'aquesta hortalissa i augmente així les quotes d'aigua concedides "perquè no es pot estalviar del ja estalviat, és injust", va afegir Maura.

Centre Comercial Costa de Azahar un canvi per reviscolar

Ja feia un temps que es sentien campanades de canvi en la propietat del Centre Comercial Costa Azahar i sembla que per fi, aquest canvi està a punt d'arribar. El grup Eroski sembla ser qui té tots els números per fer-se amb el control de tot el centre comercial i fer el canvi de rumb necessari per relançar, de nou, un centre comercial on, últimament, havien tancat algunes botigues i, altres, semblava que estaven més interessades en tancar que en continuar.

Aquesta tendència negativa pot canviar si aquest grup absorbeix el centre i és fica a treballar de valent, avalat per la seua experiència de més de 80 hipermercats arreu de l'estat, més de 650 supermercats, agències de viatges, perfumeries, botigues d'oci i benzineres.

568

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

Tota una garantia que si podria fer que aquest centre comercial fora, realment, el centre comercial de referència de les comarques del nord de Castelló i del sud de Tarragona.

Veurem si els problemes pels accessos des de l'N-340, que han mantingut les llicències en suspensió des de fa un temps, amb el consegüent disgust i por de moltes botigues per a la seua continuïtat, no són un entrebanc insalvable per relançar el centre, la qual cosa redundaria en situar Benicarló, definitivament, en el mapa comercial d'aquesta zona i donar-li a la ciutat la importància que realment té.

És hora que els polítics facen el que calga, per aprofitar l'interés d'aquest grup comercial tan important. Podríem sortir guanyant tots.

EDITORIAL

Carxofa: per a l'empresa que ha edificat davant del convent de Sant Francesc. És la primera que compleix amb el seu deure: reparar els desperfectes que haja pogut causar a la via pública. Açò no hauria de ser mèrit per a una carxofa però com les altres empreses no ho fan, a aquesta la felicitem i que servisca d'exemple per a les altres.

Panissola: per als dels aparcaments de la zona blava, per als amos, és clar. Resulta que denuncien els comerciants per no posar el rebut de la màquina quan aquests trien l'opció de comerciant. Diuen que això no val i per això, "pren multa". Però com aquesta incidència no la tenien prevista la multa és per "carecer de tikit". Ara ho han solucionat ficant un esparadrap on estava escrita la indicació. Demà ho esborraran de la memòria. No tenen vergonya, ficar multes amb mentides.

CULTURAL

ASSOCIACIÓ

BENICARLÓ

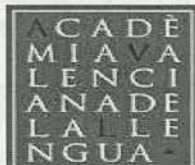
LA FERAM

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Col·laboradors:
XAVIER
RAMON
JESÚS
SUSANA
J.M. SERRANO

Fotografia

Jo dic SÍ al procés de pau

text JOSEP BARBERÀ

És important, en una societat democràtica com preten ser la espanyola, que es demostre que la paraula és l'única arma que es pot utilitzar i que les fites d'un poble, s'han de poder alçar mitjançant la pau, el diàleg i, si és el cas, la consulta popular.

Per això hem d'exigir-li al govern espanyol que dialogue; que segueixi dialogant fins que ETA acabi amb la lluita armada. Però també que, al mateix temps, demostre que és possible avançar amb el diàleg, que no es tanque en banda davant de les demandes que les nacions que governa -a més de l'espanyola- li fan mitjançant els partits regionalistes/nacionalistes o sobiranistes.

Així aconseguirà matar dos pardals d'un tret:

1-Demostrarà que amb la violència i la lluita armada no s'aconsegueix res.

2-Provarà que els sobiranistes democràtics podem arribar més lluny dialogant, que els violents matant.

Però mentre amb una mà demane pau a Euskal Herria i amb l'altra escanye les pretensions de la nació catalana, el seu discurs no serà creïble; només serà propi, com deia aquell, d'un "demagog espanyolista".

Dr.Climent

NADALS 2006

El facultatiu per cap d'any va decidir quedar-se al poble i no marxar a la seva Barceloneta natal, d'aquesta forma gaudir de l'entrada d'any amb els facinerosos col·legues de l'hospital.

El doctor, amb la seva forma de ser tan innocent i, campechano, no sap dir a res que no. Va deixar-se portar fins a la festa, per la qual, això sí, li havien fet

pagar molts diners. En veure l'ambient i cam fresca es va animar i començà a fer amistat amb les hosteses que anaven amb la gorra i poca cosa més.

Després que les dolces cambres li serviren combinats uns lingotinos i la tarta al whisky va començar a plantejar-se el dilema de quan estudiaven a classe d'antropologia: El sexe del Papa Noel. Era un mascle o era realment una benedicció Mariana la Santa Claus aquella que li servia els cubalibres??

laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
ANGLES, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
NABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
SAMARUC
afies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions

964 475698

©COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Publicitat

K&A
PUBLICITAT

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Carta a la Directora

BENICARLÀNDIA? NO GRÀCIES, MAMA!!!

Haig d'admetre que quan vaig llegir el programa de l'edició Benicarlàndia d'enguany, em va semblar interessant, creatiu, ben dissenyat...en definitiva, que pintava prou bé pels xiquets i xiquetes.

Però per desgràcia, la publicitat sol ser enganyosa i molt allunyada de la realitat, sobretot quan va adreçada als infants: suposo que la majoria de pares i mares esteu tips com servidora, d'anar a la botiga a comprar la nina que a la "tele" fa de tot i quan arriba a les mans dels nostres fills/es, constatem decepcionats que en realitat, és com totes, plora i poca cosa més, o el magnífic cotxe fantàstic, que pareix un prototip d'última generació, i finalment es queda en una cafetera amb rodes que consumeix bateries a destall...

Doncs això és el que ens hem trobat els meus fills i jo, a Benicarlàndia: molta fressa i poca endreça (els castellans en diuen "mucho ruido y pocas nueces").

Des d'aquestes ratlles, voldria encoratjar al Departament de Cultura, per a que "s'extremeixin" un xic més les neurones i intentin uns tallers i uns jocs un poc més innovadors, a on es fomenti la creativitat, i els valors que tant manquen a la nostra societat.

Donat que se'm pot acusar de fer demagògia barata, i com que sóc persona de propostes i no pas d'afonar sense contemplacions (d'això ja se'n ocupa el Partit Popular, amb el seu mètode dit "la desqualificació com a sistema polític absolut") els deixo ací algunes idees per a les futures "Benicarlàndies":

- Enlloc del minigolf, un taller a on plantin, llaurin, reguin,

arrenquin males herbes, recullin taronges, a la malmesa horta benicarlanda permetria als nostres fills/es, contactar amb una realitat en perill d'extinció i despertar un xic de consciència ecològica;

- Saturar a les criatures amb campionats de futbol sala (6 en 9 dies...) esdevé poc motivador: potser excursions al Poblat Ibèric, als aljubs, a la Tossa, a l'ermita dels Sant Màrtirs, a les casetes d'horta, a vore una sènia o el peiró, en definitiva, visitar les abandonades restes històriques del nostre poble que la voràgine constructora encara no ha enderrocat, oferiria una visió més històrica i cultural en definitiva;

- Quant a les històries de maquillatges, fer polseres i altres foteses, potser les puntaires, cistelleria, o recosir les xarxes, són més novedoses i contribuïrien a perpetuar les nostres tradicions;

- I també es troba a faltar alguna activitat relaxant (que la majoria de xiquets/tes van prou estressats avui en dia amb tanta activitat extra-escolar) com ara tai-chi, ioga, reiki, risoteràpia, cromoteràpia...;

- Jocs que fomentin la Pau, els Drets Humans i la solidaritat. Se'n han dissenyat a punta pala, hi ha un munt d'ONGs que de bona gana els organitzarien;

- Tampoc estaria malament les lectures en veu alta per part de tots els xiquets/xiquetes i les escenificacions de contes...

Esperem que la meua humil aportació serveixi per a millorar la qualitat de l'oci educatiu adreçat als nostres infants, que encara que no votin, no oblidí Sr. Guzmán, que ells són el futur.

Montse Trias.

125.000 coquetes de Sant Antoni

Majorals, voluntaris i amants de la festa van participar dimarts en la tradicional "embolicada" de coquetes de Sant Antoni. Uns 25.000 exemplars d'aquesta rebosteria tradicional previament endolçada van ser embolicats i seran distribuïdes entre els escolars de la localitat i en els dies de festa. Per al dia gran de la festa, la confraria ha reservat d'altres 125.000 coquetes que seran beneïdes i llançades des dels carros i balcó de l'Ajuntament.

FILANT LA XARXA

www.agbar.es

Si algú vol tornar a reviuire el cap d'any retransmès des de la Torre Agbar de Barcelona (sí, el cogombre eixe de colorins) per TV3, ja siga per enyorança d'un any passat que ja no tomarà o per que vol tornar a vore a Mónica López en vestit de nit, en la web de l'empresa que l'ha construïda disposeu d'un xicotet vídeo. Ah! I amb la música de Carles Santos.

La.Rata.Sensefils@hotmail.com

laveubenicarolo@terra.es

Fitxa de subscripció a La Veu de Benicarló

NOM _____ COGNOMS _____
 DOMICILI _____
 POBLACIÓ _____ CP _____ TEL. _____

Se subscriu a **La Veu de Benicarló**, per l'import de: 75,00 Eu. (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anul·lació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 24,00 Eu. anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació ó (2) transferència bancària

(1) Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 75,00 Eu. (50 números, anual) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____ d _____ de 2000

Domiciliació bancària

BANCA/CAIXA _____
 ADREÇA _____ POBLACIÓ _____ CP _____
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____

Codi de Compte: Entitat _____ Sucursal _____ Control _____ Compta número _____

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a La Veu de Benicarló.

(2) Transferència bancària de 75,00 Eu (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural La Feram de Benicarló. C/C: 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (obligatori l'enviament per fax, del comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament, al 964 47 56 98). Fins la recepció d'aquest no es remestra el primer exemplar de la subscripció.

EL VALOR DE LES PARAULES

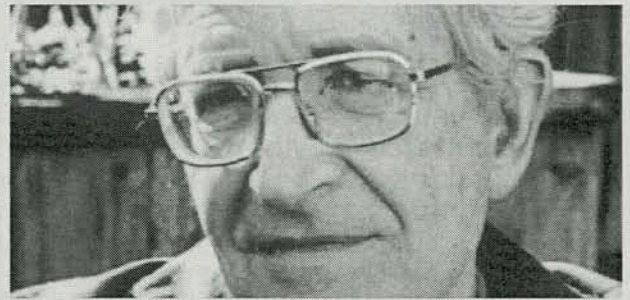
Fronteres

text JOAN HERAS

Sens dubte, la capacitat lingüística és una característica essencial, definidora, de la nostra condició humana. Sense el llenguatge, sense aquesta meravellosa i potent capacitat de pensar i de comunicar idees, sentiments, ordres, dubtes i certeses de tot els tipus i gustos possibles, no seríem el que som. Gràcies a uns màgics cops de veu - o uns moviments de les mans en el cas de la llengua de signes que usen les persones sordes- i que si volem podem projectar damunt d'un paper tot fent una mena de dibuixets peculiars, podem posar nom a tots els objectes i esdeveniments de la realitat, podem parlar d'allò que ens passa i d'allò que sentim, podem pensar en les coses i decidir si ens agraden o no podem parlar de tot i de res. Cal subratllar de nou la idea: sense el llenguatge no podríem parlar de l'espècie humana tal i com ho fem ara, no ens podríem definir tal i com ens definim. Però cal fer dues consideracions, malgrat sigui molt de passada: en primer lloc, no defenso la idea clàssica que el llenguatge verbal és una característica exclusiva de l'espècie humana perquè sembla molt clar que cada espècie té les seves estratègies comunicacionals i que en molts casos uns determinats sons tenen la càrrega simbòlica que els converteix en instruments de transmissió d'informacions; i, en segon lloc, Tampoc vull defensar la idea que els humans som només llenguatge, que tota la realitat que no es pugui expressar d'una manera sintàctica coherent ja no té cap sentit o és simplement inexistent: si pensem una mica en la nostra vida segur que trobarem sensacions o emocions que són perfectament vives i reals però que no sabem com explicar-les o que si ho intentem ens quedem amb la impressió que no hem sabut o pogut expressar exactament allò que sentim. Malgrat tot, però, em sembla indiscutible que el fet de disposar d'una capacitat lingüística tal i com en disposem els humans és un luxe, un fet transcendental per a uns éssers tan peculiars com som nosaltres, els humans.

Noam Chomsky, el teòric del llenguatge precís i l'analista polític imprescindible, va explicar amb claredat que tots els humans estem, per dir-ho així, dotats d'un equipatge genètic sintàctic que desenvolupem gràcies al contacte quotidià amb les llengües que sentim en el nostre entorn més immediat -i això és especialment rellevant, com és obvi, en els primers anys de la vida d'un individu humà.

La potencialitat de l'aprenentatge d'una o diverses llengües -és a dir, el fet de desenvolupar aquella capacitat innata- és un fet espectacular i fantàstic: sense esforç aprenem a designar tota mena d'objectes i de realitats i a comunicar tota mena d'idees, emocions i moltes coses més. A cada objecte o fet o esdeveniment li posem un nom; convencionalment acordem que uns sons concrets

designen aquest o aquell objecte, fet, esdeveniment, etc. I així, cada comunitat lingüística, cada societat, doncs, va construint el seu aparell conceptual que té com a finalitat fer possible la comunicació -i per tant, la col·laboració i la cohesió- entre els membres que la constitueixen. Ara bé, el fet que una comunitat lingüística es defineixi a partir d'un grapat de sons particulars que parlen de les coses i del món d'una determinada manera implica que cada llengua donarà un valor particular a les seves paraules. Diguem-ho d'una altra manera: les llengües són expressió d'una societat, és a dir, d'un grup humà que viu en un moment històric i en un lloc geogràfic concret. Les paraules parlen de la vida i, per tant, elles mateixes són i han de ser vives.

Però de seguida ens atrapen els dubtes i les incerteses: constatem que amb les paraules -instruments que han de fer possible la comunicació- sovint no ens entenem o no les entenem de la mateixa manera. És coneguda la màxima -potser podríem dir que és l'expressió més essencial d'una actitud democràtica- que afirma: "Parlant la gent s'entén". Ara bé, sovint vivim i veiem casos i fets que ens demostren que la cosa no és exactament així. Caldria dir que sí, que parlant la gent s'entén, però sempre que vulguin o creguin que és bo entendre's i sempre que utilitzin les paraules en el mateix sentit.

Un petit exemple de perplexitat que ens causa l'ús peculiar dels conceptes: George Bush, un bon conegut del ja citat Chomsky, va declarar que l'execució de Sadam Hussein era necessària per tal d'aprofundir en la democratització de l'Iraq. Sembla molt clar que el significat, el valor, de la paraula democràcia per al president dels EUA és molt i molt diferent que el significat i el valor que té aquesta paraula per a totes aquelles persones que pensem que els drets humans universals han de ser els objectius a fer realitat en aquest món nostre. Hi ha paraules que són necessàries, importants, imprescindibles, però que hi ha veus que saben convertir-les en paraules que tenen gust de mort, de destrucció, d'interès particular, de violència, de desigualtats socials, de discriminació. I és que això del valor de les paraules és una cosa humana, massa humana, essencialment humana i, per tant, complicada.

PER A COMPRENDRE ELS CONFLICTES DE LA MEDITERRÀNIA

Llibres

text JOSEP MANEL SAN ABDÓN

RAMON USALL.**La tempestuosa mar blava.****Onada Edicions. Benicarló. 2006**

El jove historiador lleidatà Ramon Usall i Santa, en aquest llibre que va estar guardonat amb el Premi d'assaig Abu Bakr de l'Ajuntament de Tortosa, ens apropa a una zona, les riberes de la mar Mediterrània, que al llarg dels segles ha estat terra de pas de molts pobles i cultures diverses, i tal vegada per això, ha estat un territori carregat de conflictes, uns conflictes que encara duren en la major part del seu territori.

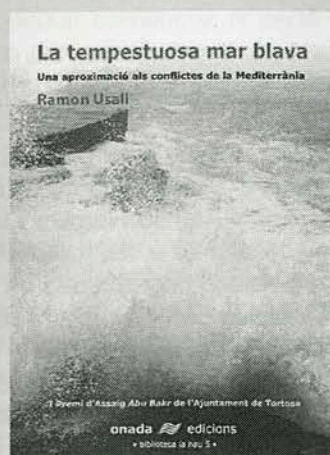
Comença el llibre amb un capítol dedicat al Magrib, un dels principals focus d'interès geopolític de la Mediterrània, on es repassa des de l'ascens de l'islamisme en Algèria, fins al problema del Sàhara o les reivindicacions històriques del poble berber.

El segon capítol està dedicat al Pròxim Orient, que representa el major conflicte que ha d'afrontar la regió mediterrània, ja que en aquest lloc conviuen la guerra de l'Iraq, els conflictes del Líban i l'enfrontament àrab-israelià per la sobirania del territori històric de Palestina, que és la mare de totes les batalles.

El capítol següent està dedicat als conflictes de la Mediterrània nord-oriental, on trobem el tradicional enfrontament entre els dos principals estats de la zona Grècia i Turquia, el fet que aquest territori haja estat una de les principals fronteres entre Orient i Occident ha ajudat a fer cruent l'enfrontament entre aquests dos estats, atenuat darrerament per l'interès de Turquia d'ingressar a la Unió Europea, no obstant això, encara és obert el conflicte per la sobirania de Xipre.

"Els Balcans, el caos mediterrani" es titula el capítol dedicat a una altra de les zones geopolíticament més calentes de la Mediterrània, els milers de morts que va provocar la guerra en l'antiga Iugoslàvia encara estan molt presents en la vida dels seus ciutadans i la zona no ha trobat el camí definitiu cap a la pau i l'estabilitat, l'exemple, a hores d'ara, és la incertesa del futur de Kosovo.

La situació de la Mediterrània nord-occidental és analitzada en l'apartat següent, en aquest espai es situen Itàlia i els estats francès i espanyol, són aquells que tenen més garantides les llibertats públiques i que presenten uns índex de desenvolupament humà més elevats, tanmateix la calma és només aparent i tots han d'afrontar

importants conflictes socials i polítics, tot i que no es manifesten de manera tan violenta com ho fan en la resta de l'espai mediterrani, sí que en ocasions hi han esclats puntuals de violència. Per una banda l'auge del feixisme que a França ha assolit un gran èxit electoral i que a Itàlia ha arribat a formar part del govern amb Berlusconi, d'altra banda les reivindicacions de les nacions sense estat que de vegades han donat lloc a organitzacions que s'han manifestat de manera violenta, sobretot en els casos de Còrsega i el País Basc, i finalment un altre element que es presenta cada vegada més problemàtic és la violència racista.

Ramon Usall acaba el llibre amb un seguit de propostes per a assolir en la Mediterrània un espai de pau i solidaritat: 1ª un diàleg respectuós entre pobles i cultures de cara a eradicar la incomprensió que encara separa les seues riberes sud i nord, 2ª un apropament entre religions, ja que la religió és part important de bona part dels conflictes que afronta la Mediterrània, tot i que moltes vegades allò que es qualifica de "guerra religiosa" no són sinó batalles polítiques que es refugien en la qüestió confessional per cohesionar les seues files i alimentar la percepció demonitzada de l'altre, 3ª el reconeixement dels drets col·lectius dels pobles, 4ª l'extensió de les llibertats fonamentals, 5ª fomentar una cultura de la desmilitarització i de la pau i 6ª reduir les desigualtats i augmentar el desenvolupament humà.

"La tempestuosa mar blava" és un llibre molt interessant perquè ens explica d'una manera molt pedagògica les causes i el desenvolupament dels conflictes que envolten el nostre mar i obri vies de solució a problemes enquistats des de fa molt de temps.

Alambor i la Peña Setrill demanen que el camp de futbol passe a denominar-se "Camp municipal de futbol Pitxi Alonso"

text REDACCIÓ

La Peña Setrill i l'Associació Cultural Alambor, de Benicarló, considerant la magnífica trajectòria esportiva del benicarlano Àngel Alonso Herrera i la consecució realitzada de notabilíssimes cotes futbolístiques i tenint en compte la seua actitud i compromís en defensa dels valors formatius i cívics de l'esport ha reclamat que el Camp Municipal de Futbol siga dedicat a aquest insigne futbolista, i consegüentment passe a denominar-se Camp municipal de Futbol Pitxi Alonso, atés la vinculació que sempre ha tingut amb Benicarló i la projecció que n'ha fet de la ciutat, tant en el seu vessant com a jugador, com en el vessant tècnic i acadèmic associat al futbol.

Pitxi va nàixer a Benicarló l'any 1954. En l'àmbit acadèmic estat director tècnic dels «Campus de Futbol» en col·laboració amb l'Ajuntament de Benicarló, els anys 1994 i 1995. És membre de The Leadership Group en el programa «Liderazgo y equipos en Acción» del gabinet Malaret and Wilson i professor de les assignatures «Iniciació al Futbol» i «Ampliació al Futbol» de la Llicenciatura de Ciències de l'Activitat Física i l'Esport de la Universitat Ramon Llull de Barcelona des del curs 2001. En el camp futbolístic ha estat jugador professional de futbol durant el període comprés entre 1975 i 1989, en els següents clubs 1970 - 1975 C.D. Benicarló Amateur, 1975 - 1977 C.D. Benicarló 2a Divisió, 1977 - 1982 RCD Saragossa 1a Divisió, 1982 - 1986 FC Barcelona 1a Divisió, 1986 - 1989 RCE Espanyol 1a Divisió. També ha sigut jugador Internacional amb la Selecció Absoluta d'Espanya en tres ocasions i amb la Selecció sub-23 en deu ocasions, 1979-82 i Director Tècnic de les Seleccions Catalanes de Futbol Base des de la temporada 2003-2004 i Seleccionador Nacional de Catalunya des de 1995 amb destacables èxits. Actualment és entrenador del Metallurg de Donetsk

(Ucraïna), durant la temporada 2006-2007.

Ha obtinguts títols amb el F.C. Barcelona, durant les temporades 1982- 1986 de Campió de Lliga 1984-85, Campió de la copa del Rey 1982-83, Campió de la Supercopa d'Espanya 1983-84, Subcampió de la Copa d'Europa 1985-86, Subcampió de la Supercopa d'Europa 1982-83; En el R.C.D. Espanyol, subcampió de la Copa de la UEFA 1987-88, com a Director Tècnic de les Seleccions Catalanes durant la temporada 2003-2004, Campió d'Espanya sub- 8 masculina, Campió d'Espanya sub- 7 femení i Campió d'Espanya aleví Futbol 7 femení.

Finalment ha fet nombroses ponències, conferències i congressos i té una vasta trajectòria com analista en els mitjans de comunicació, com a la TV3, al diari Sport, Periódico de Catalunya, Catalunya Ràdio o RAC 1. Ha rebut el Premi Jaume I d'Actuació Cívica Catalana, 2002, el Premi Bufi i Planas, 2001 i el Premi Honorífic de l'Associació Cultural Alambor, 2002.

QUE MOS CAL SABER PER A SER BONS CADUFEROS ?

La música de Sant Antoni està formada per quatre cançons estròfiques de repetició indefinida.

El nostre poble ha estat escenari del rodatge d'escenes d'algunes pel·lícules. Una de les quatre següents, pràcticament, es va rodar íntegrament al nostre poble, saps quina?

- A - La vida es maravillosa.
- B - El hijo del cura.
- C - Calabuig.
- D - La viuda alegre.

Betao va tornar a ser un malson per a l'equip cadufero

text VICENT FERRER

3 AUTOS LOBELLE: Molina, Carlinhos, Miguel, Alemão, Betao; cinc inicial; Saúl, Danieli, Serpa i Manu.

0 BENICARLO ONDA URBANA: Leandro, Vadillo, Tete, David, Jedson; cinc inicial; Valença, Mario, Parrel i Esteban.

ÀRBITRES: Felipe Madorran i Gereta Ramírez, de Vitória.

GOLS: 1-0 min. 10, Betao. 2-0 min. 14, Danieli. 3-0 min. 33, Betao.

INCIDÈNCIES: Mitja entrada en el Multiusos Fontes do Sar, uns 1800 espectadors.

Se li ha complicat molt al Benicarλό Onda Urbana la possibilitat d'estar a Lugo en la fase final de la Copa d'Espanya, després de perdre en la pista de l'Autos Lobelle, amb un marcador que no indica el que va passar en la pista. L'equip local va arribar cinc vegades amb perill al portal benicarlando i va marcar tres gols, dos d'ells de magnífica factura i obra del seu pivot Betao. L'equip que entrena Miki va jugar un gran partit, amb bon joc, moltes oportunitats, però unes vegades els pals i en unes altres el seu porter Molina, el millor del partit, els van deixar altra vegada sense marcar. El Benicarλό Onda Urbana, com ve sent habitual en els desplaçaments, va sortir amb moltes ganes i durant els primers deu minuts va aconseguir controlar el partit, tancant-se bé en defensa i movent el baló amb rapidesa per a buscar la mínima oportunitat per a rematar a gol. L'equip va gaudir de dos bones oportunitats de gol, però van ser rebutjades pels pals, al mateix temps que Molina es mostrava segur sota els pals.

Per la seua banda l'Autos Lobelle sols intentava recuperar el baló per a sortir ràpid a la contra o llançar balons llargs cap al corpulent Betao, qui va aprofitar una d'aquestes passades per a obrir el marcador amb un colp de tacó, provocant amb això cert nerviosisme en les files benicarlandes, el que va saber aprofitar bé el conjunt compostel·là per a marcar un segon gol que els va donar major tranquil·litat en el seu joc fins al descans.

A la represa el Lobelle va ser tancat de nou per l'equip benicarlando, però la falta de gol els va impedir ficar-se en el partit, mentre que el local no deixava a banda l'oportunitat de poder incrementar el marcador, confiant en la qualitat del brasiler Betao, cosa que van

aconseguir en la passada la meitat del segon període, el que va deixar sentenciat el partit, ja que els últims minuts van ser pràcticament un frontó estavellant-se una vegada i una altra els de Miki davant la saga gallega.

Benicarλό 2- l'Alcora,0

El Benicarλό amb una alineació on van arribar a jugar fins a nou jugadors de la pedrera va oferir millor imatge que en els últims partits, si bé a l'inici del partit van passar moments d'angoixa en defensa a causa de la forta sortida de l'Alcora en un intent de marcar ràpid i aprofitar-se dels nervis del seu rival. No va ser així i passat el quart d'hora els benicarlandos van començar a millorar el seu joc, malgrat la insistència per jugar sols per una banda, potser degut al fet que l'entrenador Xoco va col·locar com a lateral al jove Oscar, que fins a la data havia jugat com extrem.

El seu partit va ser excel·lent i va merèixer els elogis del tècnic al final del partit. Va ser un canterà, Víctor, qui va obrir el marcador, al pressionar a la defensa visitant, forçar un error i aprofitar-lo per a batre a Javi que estava a meitan sortida. Un gol que va poder incrementar als 25 Layo, després d'un corner, però va colpejar al travesser; o el propi Víctor als 31 que va obligar a Javi a lluir-se. El segon temps va començar molt bé per als locals i als 50 Panisello rematava al pal. El Benicarλό tenia el partit controlat i solament li faltava sentenciar, el que va aconseguir Panisello a l'aprofitar una passada de Raúl Martínez al primer pal. La gran oportunitat visitant va ser de Sergio, al rematar al pal al minut 89.

ELOGI DE LA CANALLESCA

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Quan dilluns passat, empès per l'eufòria de la victòria del Benicarló, vaig fullejar les diferents pàgines esportives de la premsa provincial, vaig comprendre que els nostres periodistes locals són, de veritat, bones persones. Sí, perquè afirmar que diumenge al Municipal de la Carxofa hi havia cent cinquanta espectadors és un acte de solidaritat i filantropia. Jo també haguera fet el mateix, hi ha d'haver un mínim —encara que no en siguin més que trenta— i aquest mínim ha de ser sempre superior al dels equips de les categories inferiors. Cent cinquanta està bé, molt bé, i de passada els dels pobles del costat bé es deuen creure que no estem tan malament.

A més, diumenge passat també vaig comprendre com és de difícil la professió en qüestió. Ho vaig voler experimentar en primera persona. Vaig voler, sempre preocupat com estic amb aquesta casa, treure unes quantes fotografies de l'esdeveniment perquè il·lustraren aquesta pàgina i poder-me permetre així la llicència de no haver d'escriure tant. Un desastre, un veritable desastre. La meua càmera digital tallava el cap a tots els jugadors, la pilota desapareixia, el zoom no permetia fotos a més de dos metres. I això que vaig tractar de cercar el millor angle i, increïble, el vaig trobar. De fet, on em vaig posar vaig veure en un primer pla privilegiat com venia el primer gol del Benicarló, em vaig amanir la màquina, vaig polsar el power,

tindria la millor instantània amb el porter foraster batut, el nostre davanter amb el rostre carregat de tensió i la pilota entrant a la porteria. El resultat de tan favorables expectatives el pot jutjar el lector. Es veu només l'esfèrica prop de la ratlla de la

porteria i no se sap del cert si entra, si surt o només passava per allí. Puc assegurar que es tracta del moment en què entrava però, és clar, qui s'ho ha de creure? Reconec també que l'altra foto no recull exactament l'esperit del que jo pretenia. M'explicaré. Volia deixar constància de la desaparició de la tanca que han enderrocat per tal de poder construir els nous vestidors. Vaig pensar que podria recollir els canvis que estan afectant les nostres instal·lacions i, al mateix temps, amb la corda i les agulles d'estendre la roba donar-li a tot plegat un toc romàntic. I m'ha passat això, que només es veuen les agulles d'estendre la roba. Vaja, el que deia, un empastre. Per això que em sembla increïble la tasca que fan Vicent Ferrer, Gregorio Segarra o Pepe Forner que treuen unes fotos precioses que no estan mogudes, amb pilota, futbolistes sencers i bona perspectiva en general.

Queda dit. El CDB es va enfrontar a l'Alcora, equip que encara va per davant de nosaltres en la taula classificatòria i que és entrenat pel nostre vell conegut Alberto Peña Miranda, exjugador del Benicarló i del qual ja n'he parlat en alguna ocasió, especialment per recordar aquella vegada en què va ensenyar el cul al públic del camp de l'Alicante CF. Es veu que el negoci del taulellet no deu anar massa bé perquè, pobres, es van presentar ací amb unes samarretes sense escut —m'ho va fer notar Gregorio Segarra— i totes descosides. Vam dominar tot el partit, de dalt a baix. Vam xutar tres vegades al pal, vam desapropiar quatre u contra u i vam marcar dos gols. Un a la primera part, marcat per Víctor Esbrí, i un altre a la segona, després que Panissello culminara una ràpida internada per l'extrem de Raül Martínez.

El cas és que estic eufòric i diumenge vinent em penso presentar al camp de l'Orpesa —líder del grup, amb divuit punts més que nosaltres— amb la ferma convicció que me'n tornaré cap a casa satisfet.

III Trofeu Nadal en la piscina de Castalia Castelló

text CNB

El Club Natació Benicarló va aconseguir el 5é lloc absolut per equips, amb les 6 medalles aconseguides, en la 3a edició del Trofeu Nadal celebrat el passat dia 22 de desembre de 2006 a les instal·lacions de la piscina Castàlia Castelló, on es va donar a conèixer amb la seua nova equipació esportiva.

En la categoria femenina va destacar la gran actuació de Susana del Olmo amb la seua medalla de plata en els 100 m braça 1:20.78 i mínima nacional i les excel·lents sèries nadades per Paula Saura, en els 200 m estils amb 2:40.82 (medalla de plata), Andrea Fuentes en els 200 m esquena amb 2:52.09 (bronze), i Raquel Fabregat, en els 200 m estils amb 2:44.50 (bronze), així com els bons cronos aconseguides en general per la resta de nadadores que composaven l'equip femení benicarló (Silvia Roca, Janina Rodríguez, Mª Carmen Sorlí, María Coll i Sara Marqués).

En la categoria masculina Miguel Piñana va continuar en el seu gran moment de forma i abans d'iniciar les seues vacances nadalenques va demostrar no tindre rival en l'aigua en els 50 m

esquena, on va fer un temps de 29:34, que li va valdre l'or en este estil. La resta de l'equip masculí va demostrar en les següents sèries que continuen treballant molt seriosament, estant compost per Genís Senén, Javier Traver, Ferrán Remolina, Agustín Parra, Marc Fresquet i José Antonio Adell.

I també va aportar un poc més l'equip mixt compost per Miguel Piñana, Marc Fresquet, Susana de l'Olmo i Paula Saura que va aconseguir en els 4 x 100 m estils la medalla de bronze en esta especialitat amb un temps de 4:39.23

Matinal futbolística

text GREGORIO SEGARRA CALVET

Diumenge passat, diversos equips del Benicarló Base Futbol van "estrenar" el camp de gespa artificial de la Carretera de Sant Mateu. Una animada matinal futbolística que va començar a les 10 i va acabar prop de les 14 hores i que va ser presenciada per un gran nombre de pares, familiars i afeccionats que van abarrotar el precari aparcament del camp.

BIEL

Txema i Rosa ja son pares.
Biél ja ha nascut per alegria dels seus
pares. Enhorabona!

400 persones a la Volta a peu pels aljubs

text NATÀLIA SANZ

Més de 400 persones van participar en la Volta a Peu pels aljubs amb la qual la Comissió de Festes va posar fi a la programació nadalenca de Benicarló. Fa ja 5 anys que s'organitza aquest esdeveniment, que gaudeix d'una gran acceptació entre els afeccionats a les caminades. En el recorregut que es realitza pel terme municipal, es visiten els 4 aljubs que existeixen en el municipi, repartits al llarg dels 23 quilòmetres que dura el trajecte. La proposta de la comissió, conjuga la marxa per diferents camins rurals del terme amb l'oportunitat de gaudir de paisatges que en ocasions, passen desapercebuts.

En la present edició, la marxa s'iniciava a les 8 del matí des del Convent de Sant Francesc per a dirigir-se a l'Ermita de Sant Gregori i a l'Aljub de la Pistola o de la Sotà, construït en el límit del terme municipal amb el de Peníscola. Allí, els participants van gaudir d'un got de xocolata en el primer avituallament de la marxa. A continuació, es van dirigir cap a la Pineda del Bovalar, on la marxa va discórrer per la muntanya. Aprofitant la magnífica temperatura amb la qual aquest diumenge 7 la climatologia va regalar als caminants, es van poder gaudir de magnífiques vistes de tot el terme municipal, atès que aquest va ser el punt més alt del recorregut. L'aljub Vell va ser el següent objectiu. Ja en el del Puig, els participants en la marxa van degustar els típics pastissos de carxofa amb els quals el Consell Regulador de la Denominació d'Origen els va obsequiar. Aquesta zona, una de les més productives del terme municipal, ofereix un aspecte magnífic ja que la producció de carxofes es troba en plena expansió. La Volta a peu pels Aljubs en la seua cinquena edició, ha aconseguit desbordar un any més les expectatives de l'organització, que ha vist com any rere any, són més els que s'animen a participar. Gent de totes les edats, inclosos xiquets de curta edat que van fer el recorregut en les motxilles que els seus pares portaven a l'esquena, s'animava a participar en l'esdeveniment.

Els aljubs són antics dipòsits de planta regular, excavats per sota del nivell del sòl i coberts mitjançant una volta rústica de maçoneria, que forma arc apuntat en alguns casos i de mig punt en unes altres. Els aljubs emmagatzemen les aigües procedents de la pluja recollida als camins, sèquies i reguers i, després de dipositar la terra i càrregues sedimentàries, aboquen l'aigua en un receptacle situat en la part superior. Tenien una funció interessantíssima i fonamental per al món rural benicarlando i de tota la comarca, especialment per a garantir l'aigua per als animals i persones. Els que han perviscut a Benicarló al pas del temps són l'aljub de la Fossa del Pastor o de la Forest, conegut com aljub nou i construït per Jaume Montia en l'any 1845; l'Aljub Vell, en l'encreuament del camí Moliners i el camí vell de Càlig d'antiguitat desconeguda; l'Aljub del Mas situat on conflueixen els camins del Monte i d'Ulldecona i construït en l'any 1889 i finalment, l'Aljub de la Sotà o de la Pistola, enclavat en l'encreuament del Camí dels Moliners i la Ratlla del Terme de Peníscola, construït dos anys després.

